ÇOCUK YUVASI

AYLIK ÇOCUK MECMUASI

30 MAYIS 1963 | SAYI: 15 - 100 Krş.

BİBİK

AĞIRLIK VE HUY

AĞIRLIK 60 KİLO! "BİRAZ ÖFKELİ BİR TABİATA SAHİP SİNİZ"

AĞIRLIK 60 KİLO" İNATÇI VE HAŞİN-SİNİZ...

AĞIRLIK 140 KİLO.. "NAZİK VE SA-BIRLISINIZ"

SON

İngilterede ilkokul öğrencileri, Haziranda açılacak, milletler arası resim sergisine hazırlanıyorlar.

ÇOCUK DÜNYASINDAN HABERLER

Amerikada çocuklar için renkli süt tozu yapıldı.

Hindistandaki bir sel baskınında 2600 kişilik bir köy sular altında kaldı ve yalnız bu küçük çocuk camurların altından canlı olarak çıkarıldı.

Medeniyetin öncüleri çocuklardır

Denizleri birleştiren adam

Yazan : NURAN D. ŞENER

BİN sekizyüz beş yılında Paris'te Kont Dö Lesseps'in bir oğlu olmuştu. Küçük bebeğin doğumu bütün aileye sevinç ve saadet getirdi, adını Ferdinand koydular. Küçük Ferdinand, her geçen gün biraz daha büyüyor ve güzelleşiyordu. Çok geçmeden yaşıtları arasında üstün zekâsı, enerjisi, neşesi ile seçilmeye başladı. Ailesi asil olduğu için, ahbapları da hep asil kimselerdi. Ferdinand yedi yaşına geldiği zaman evlerine gelen kontların, düklerin, baronların çocukları ile oynamaktan hiç hoşlanmaz olmuştu. Onun en iyi dostu, ihtiyar bahçıvanları Lazar ile tombul ahçıbaşı Roza kadın idi.

Bahçıvan Lazar da küçük Ferdinand'ı canı gibi severdi. Ferdinand bütün vaktini ihtiyar bahçıvanın yanında geçirirdi; ondan bitkiler, çiçekler, kuşlar, böcekler hakkında bir çok şey öğrenmişti. Lazar'ın, büyük bahçenin bir köşesinde küçük bir evciği vardı; tek başına orada otururdu. Ahçı Roza pişirdiği pastaların en güzel parçasını küçük Ferdinand'a ayırırdı. Ferdinand da pastayı kaptığı gibi Lazar'ın evine koşar, ihtiyar dostu ile beraber yerdi.

1814 yılının Eylülünde, yağmurlu bir gün Lesseps köşkünün salonları misafirlerle dolmuştu. Ferdinand dö Lesseps'in 9 yaşına basışı kutlanacaktı... Renkli ve süslü elbiseleri içinde bir sürü çocuk, 9 katlı yaş günü pastasının etrafına toplanmış Ferdinand'ı bekliyorlardı. Fakat küçük oğlan, ortalarda yoktu. Annesi Kontes Marj Lesseps, hizmetkârlara emirler veriyor, Ferdinand'ın bulunması için etrafa adamlarını koşturuyordu. Nihayet Ferdinand'ı bahçenin bir köşesinde buldular. Dizlerine kadar çamura batmış uğraşıp duruyordu. Bahçedeki büyük havuzdan, bahçıvan Lazar'ın evinin önündeki küçük sebze bahçesine kadar uzanan kocaman bir yarık açmıştı. Havuzun suyu, sebze bahçesine doğru bu yarıktan yavaş yavaş akıyordu. Onu, üstü başı, yüzü gözü çamur içinde eve getirdiler. Annesi ne yapacağını şaşırmıştı:

— Ferdinand, bu ne hal? diye bağırdı. Misafirler seni bekliyor. Çok ayıp oldu. Çabuk temizlen, geç kaldığın için özür dileyeceksin.

Biraz sonra salona inen Ferdinand, ne arkadaşları ile ne gelen armağanlarla, ne de nefis kocaman pasta ile ilgilendi. Hemen babasının dostlarından Baron dö Vinye'nin yanına koştu ve anlatmağa başladı:

— Biliyor musunuz bahçede ne yaptım? İhtiyar Lazar, sebze bahçesine su taşırken çok yoruluyordu. Evinin önüne su biriktirmek için yaptığı küçük havuzcuk ile büyük havuzun arasına bir yarık açtım. Büyük havuzun suyu artık kendi kendine küçük havuzcuğa doluyor. Lazar da su taşımaktan kurtuldu.

Baron, yaptığı işi başarmanın sevinci içinde konuşan güzel Ferdinand'ın altın buklelerini okşadı:

— Çok güzel düşünmüşsün yavrum, dedi.

— Aşağı bahçedeki suları da yarıklarla birleştireceğim. Baron amca bak aklıma ne geliyor.. Kocaman denizlerin arasına da büyük yarıklar açılsa belki denizler de birleşir.

— Belki yavrum... Ama bunları sonra konuşuruz, bak arkadaşların seni bekliyor.

Baron dö Vinye, uzaklaşan çocuğun arkasından bakarak bir dostuna şöyle demişti:

— Bu küçük yaramazın son sözleri bence üstünde durulmağa değer...

Aradan yıllar geçti. Ferdinand, başarı ile okullarını bitirdi. O şimdi, Fransa Hükûmetinin Mısır Hidivi yanında yetkili temsilcisi Vikont Ferdinand dö Lesseps idi. Çalışkanlığı, ödevine bağlılığı, zekâsı ve yakışıklılığı ile ün yapmıştı.

Nihayet, Mısır'da, küçükten beri kafasını dolduran fikirlerini tatbik imkânını buldu. Acaba Akdeniz ile Kızıldeniz'i birleştiren bir kanal yapılamaz mıydı? Okuduğu kitaplardan tarihi tetkik ederken, binlerce yıl önce Pers Kralı Dora'nın böyle bir kanal yapmayı düşündüğünü öğrenmişti.

Fikirlerini Fransa Hükûmetine ve dünya basınına açıkladı. Büyük bir ilgi ve yardım gördü. Mısır Hidivi gereken izni verdi, Fransa da 200

milyon altını kanal işine yatırdı.

25 Nisan 1856 da Süveyş Kanalının açılması için ilk kazma vuruldu. Korkunç sıcak, kum fırtınaları, işçileri kasıp kavuran bulaşıcı hastalıklar ve binlerce güçlük Ferdinand dö Lesseps'in önünde eridi. 1869 yılının Kasım ayında denize ulaşıldı. Bütün dünya bu başarıyı övdü. Açılış törenine Fransız İmparatorluk ailesi katıldı ve ilk olarak kanaldan Fransız İmparatorluk yatı geçti. Hafif hafif esen çöl rüzgârı, İmparatoriçe nin yanında dimdik duran Ferdinand dö Lesseps'in gurur ve sevinç dolu yorgun yüzünü okşuyordu.

Süveyş Kanalı, Ferdinand dö Lesseps'in zaferi olmuştu. Bu başarı ona dünya çapında bir ün sağladı. 64 yaşında Parise döndü ve Madelain D'Alambert ile evlendi. Saadet dolu bir hayatı vardı fakat çalışmadan duramıyordu. «Ok yanuslar arası Panama Kanalını açma şirketi» kurulunca Ferdinand dö Lesseps için yeni ve çetin bir iş başladı. 1879 yılında ilk kazma vuruldu. **Şimdi onun önünde 81 kilometre uzunluğunda korkunç bataklıklar, ormanlar, kaya-**

lar vardı. Herşeyi hazırlamıştı, başarıya ulaşmak için ince hesaplar yapmıştı, fakat minicik bir hayvanı unutmuştu; Sivrisinek...

Çok geçmeden korkunç tehlike kendini gösterdi Binlerce işçi sıtmadan ölmeğe başladı. Ferdinand, inşaata durmadan işçi getirtiyordu. Bir taraftan da para azalmıştı Fransa çok güç durumdaydı. Yıllar geçti, Ferdinand dö Lesseps'in yıkılmaz enerjisi ile kanal dağlara ulaştı. Artık Okyanusa çok az kalmıştı. Fakat dağlar ona çok kötü bir oyun oynadı. Yükseklik farkı çok değişik olduğu için, kanalın kat kat, ve havuzlu olması icab ediyordu. Ferdinand bu durumu anladığı vakit, kanala para veren şirket artık para vermiyeceğini bildirdi. 88 yaşındaki Ferdinand dö Lesseps, hayatının en büyük acısını o anda duydu. O kanallarını çocuğu gibi seviyordu, canından, sıhhatinden parçalar katıyordu onlara... İnşaatı yarım bırakarak Paris'e döndü. La Chesnaie'deki villasında kimseyle görüşmeden yaşamaya başladı. Ferdinand dö Lesseps 7 aralık 1894 de 90 yaşında öldü. Birkaç yıl sonra Amerika Birleşik Devletleri, tamamlanmasına pek az kalan Panama kanalını Fransız Hükûmetinden satın aldı. Ferdinand dö Lesseps'in yanında çalışan birkaç mühendis, onun yolundan yürüyerek kanalı tamamladılar. 15 Ağustos 1914 de Panama Kanalı bitti ve ilk gemi Atlantikten Pasifik'e geçti. Açılış töreninde Ferdinand dö Lesseps yoktu, fakat bütün dünya bir kere daha, tarihin malı olmuş bu büyük adamın önünde eğildi. O eşsiz başarılarına sadece fikirleri ile değil, yılmak bilmeyen cesareti, tükenmeyen gücü, zorluklarla giriştiği demir gibi bir mücadele azmi ile erişmişti.

Yıllardan beri Panama ve Süveyş Kanallarından geçmekte olan bütün gemilerin güzel bir gelenekleri vardır. Kanala giriş ve çıkışta düdük çalarak Ferdinand Dö Lesseps'i selâmlarlar. Bu düdük sesleri, insanlığa yararlı olan bir büyük insana en güzel armağandır...

GELECEK SAYIDA : «WESTİNGHOUSE»

BOĞA

BOĞA güreşleri, İspanya ve Meksikanın özellikleri arasına girmiş insanla hayvan arasında acı bir yarışmadır. Sonucu zavallı boğanın ölümü ile biter. Bir hayvana acı veren oyun olduğu için dünyanın başka yerlerinde benimsenmemiştir. Zaten İspanya'da olsun Meksika'da olsun gün geçtikçe, boğa güreşleri önemini kaybetmektedir. Çünkü insanca bir eğlence olmadığı bu ülkelerin halkı tarafından da anlaşılmağa başlanmıştır. Hayvanların insanlara sayısız faydaları vardır, zararları yoktur. Dostlukları ise paha biçilmez kıymettedir. Hayvanların canını yakan hiç bir hareket de güzel olamaz. Okuyacağınız hakiki bir olayın hikâyesidir. Bir boğanın kahramanlığı, bir kasaba halkına boğa güreslerinin acılığını anlatmıştır. Boğa güreşlerinden vaz geçen kasabalılar şimdi dünyanın en güzel boğalarını yetiştirmekte, dünyanın dört bucağındaki çiftliklere nesil üretmek için satmaktadırlar. Burası Meksika'da Meksiko Siti yakınlarında Karvera kasabasıdır...

Karvera'nın en büyük çiftliğinin sahibi Juan Karlos, 6 aydan beri hastaydı. Juan Karlos, yetiştirdiği sığır sürülerinin güzelliği ile ün yapmış bir çiftçi idi. Juan Karlos'un kendi yetiştirip büyüttüğü ve çok sevdiği Benito isimli bir boğası vardı. Benito belki o bölgenin en güzel boğasıydı. Muhteşem görünüşlü, kuvvetli, pırıl pırıl derili, hârika bir hayvandı. Doğduğu günden beri sahibinden derin bir sevgi ve alâka gördüğü için bir kedi yavrusu kadar ehlileşmiş, sahibine büyük bir sevgi ile bağlanmıştı. Juan Karlos, Benitoyu en az çocukları kadar severdi. Onu satmak aklından bile geçmiyordu. Benito, çiftliğin bir sembolüydü. Fakat 6 aylık hastalık devresinde Karlos ailesi ellerindeki bütün parayı harcadılar. Çiftlikte mahsul satılamadan kalmıştı Doktorlar Juan'ın artık iyileşmege başladığını söylüyorlardı. Çiftlik vergisinin zamanı gelmişti. Vergi memurları aileyi sıkıştırmaya başladılar. Hasta babalarına durumu anlatırlarsa çok üzüleceğini bilen Alberto ile Riko, bir kaç hayvan satmağa karar verdiler. Karvera kasabasının meşhur boğa güreşlerine boğa yetiştiren Don Fernando isimli bir tüccar, ne zamandan beri Benito'yu almak istiyordu. Juan Karlosun böyle bir satışa asla yanaşmayacağını bildiği için, bu arzusunu açıklıyamamıştı. Juan Karlosun oğullarının boğa satacağını duyunca hemen fırsattan faydalanmayı düşündü. Benitoya o kadar yüksek bir para verdi ki Alberto ile Riko, bu para ile bütün ihtiyaçlarını karşılayabilecek lerini düşünerek kabul ettiler.

Bir sabah çiftliktekilerin göz yaşları içinde Benito'ya, Don Fernando'nun adamları götürdü. Neslinin en güzel örneklerinden biri olan bu güzel hayvan cana yakınlığı ile herkesi kendine bağlamıştı.

Güreş boğalarının, sürate, çevikliğe herşeyden evvel de öldürme arzusuna sahip ve vahşi ruhlu olmaları gerekirdi. Fakat Juan Karlosun sevgi ile, şevkatle büyüttüğü Benito'da öldürme arzusu ve vahşi bir ruh yoktu. Don Fernando'nun çiftliğinde, Benito, aç bırakılarak, kızdırılarak, canı yakılarak güreşlere hazırlanmaga başlandı. Çok geçmeden zavallı Benito neye uğradığını anlayamadığı için, ona fena davrananlara sinirlenmeğe başlamıştı.

Doktorların görüşü doğru çıkmış Juan Karlos çok geçmeden iyileşmişti. Kendinde yürüyecek hal bulur bulmaz Benitoyu görmek istedi. Oğulları Alberto ile Riko, Benitoyu satmak zorunda kaldıklarını söyledikler ivakit Juan Karlos ne söyleyeceğini şaşırdı, sonra odasına çıkarak kapısını kapattı ve bir hafta kimse ile görüşmedi. Bir hafta sonra adamlarından birisini çağırarak Benito'nun ne zaman güreşe çıkacağını öğrenmek istediğini söyledi.

Nihayet Benito'nun güreşe çıkacağı gün belli oldu. Boğa güreşlerinde boğa ile karşılaşan ve Matador denilen güreşçi büyük bir titizlikle seçildi. Meksikanın en ünlü matadorlarından biri olan Gorgio Ridez, Koca Benito ile güreşecekti.

Güreş günü görülmemiş bir kalabalık vardı. Benitodan evvel 6

boğa güreşe çıktı. Cesur boğalar, bütün güçlerine ve gayretlerine rağmen matadorların ustalığı karşısında yenildiler ve bu yenilgeyi canları ile ödediler. Yedinci güreş Benitonundu. Halk heyecan içindeydi. Günlerden beri dillerde dolaşan Koca Benito'yu görmek için sabırsızlanıyorlardı.

Nihayet meydanın bir ucundaki kırmızı kapının açılmasıyla Benito'nun sahanın ortasına saldırması bir oldu. Halk sesini kesmiş korku içinde bekliyordu; bu muhteşem hayvanın, cinsinin en üstün örneklerinden biri olduğu ilk bakışta belli oluyordu. Benitonun iki omuzunda rengârenk kâğıtlara sarılı iki ok göze çarpıyordu. Bunlar, hapsedildiği karanlıktan güneşin parlaklığına çıkmadan önce, öfkesini sonuna kadar arttırmak gayesi ile hayvanın, vücuduna saplanmıştı. Matador yardımcıları olan pikadorlar, onu adım adım takip ederek okları ile acısını arttırdılar. Fakat duyduğu acıya rağmen Benito, bir an olsun duraklamadı. Kendisine acı verenlere durmadan saldırdı, bir kaç kere de onları tehlikeli duruma düşürdü. Kanı, güneşten kızmış sahayı yer yer lekelediği halde, o, yorgunluktan boynuzlarını eğmiyordu. Derken ince bir kılıç, kızıl pelerinine sarılı olduğu halde matador sahaya çıktı. Artık halkın haykırışlarının uğultuşu göklere yükseliyordu. Benito'nun ölüm saati gelmişti.

Matador, Benito'nun başının, kılıcını saplamasına yetecek kadar eğik olmadığını görünce, kahraman boğayı, bu feci hatâyı işlemesi için, yormağa çalıştı. Benito, gururlu başını bir türlü eğmiyor, düşmanı olduğunu anladığı matadora durmadan saldırıyordu Matador, Benito'nun saldırışları karşısında bir an duraklayınca, boğa tarafından yere savruldu. Halkın bağrışları bir anda kesilivermişti. Benito, düşmanı ile savaşan kahraman bir cengaver kesilmişti sanki... Derhal sahaya koşan yardımcılar, matadoru ölümden kurtardılar. Ağır yaralanan meşhur matador Gorgio Ridez, hayatının ilk ve en büyük yenilgesine uğramıştı. Başka bir matadorun meydana çıkması ile mücadele devam etti. Yeni gelen matador da meşhur bir boğa güreşçisiydi. Bir ara fırsatını bularak kılıcını hayvanın sırtına sapladı. Fakat Benito, başka boğalarda olduğu gibi yere yığılmadı. Kılıç defalarca sırtına saplandığı halde, o yine saldırışlarına devam etti. Matador, öldürücü vuruşunu yapamıyordu. Seyirciler artık gırtlakları yırtılırcasına haykırıyorlardı... Birden bire bu çığlıkların arasından daha kudretli bir ses duyuldu:

-Boğanın hayatını bağışlayın...

Bu belediye başkanının sesiydi. Birden halk da içten gelen bağırışlarla bu arzuya katıldı. Yıllardır boğa güreşi seyredenler, yılmadan, gücünün sonuna kadar kahramanca güreşen bir boğa görmemişlerdi. Şimdi halk, Benitonun hayat savaşında, bu sahada ölen yüzlerce boğanın acısını tadıyordu. Sanki kendilerinden utanır gibi bir halleri vardı ve boğanın hayatını kurtarmak için bütün güçleri ile haykırıyorlardı. Matador bu sesler karşısında bir an duraklıyarak, güreş idarecisine baktı. İdareci de ayağa kalkmış beyaz bir mendil sallıyordu. Bu, güreş bitti demekti.

Benito kazanmıştı. Meksika boğa güreşi tarihinde ilk defa olarak seyirciler, bir boğanın hayatının bağışlanmasını istemişlerdi. Halk endişe içinde bekleşirken, Benito hâlâ tepiniyordu. İdareciler bu sırada hayvanın sahadan nasıl çıkarılacağını tartışmakla meşguldüler. Tam bu sırada bütün gözler, sahanın bir köşesine çevrildi. Ufak tefek bir ihtiyar meydana atılmış, sâkin adımlarla Benito'ya doğru yürüyordu. Bu adam Juan Karlos'tu...

— Benitom, Benitom.. Benim sevgili dostum.. Benitocuğum.. güzel, cesur yavrum, diye seslendi..

Gözleri ter ve kandan buğlanmış koca boğa, hücuma geçmek üzere başını eğdi..

— Benito.. Yavrum, ben Juan'ım.. Benitocuğum..

Diye bağıran ihtiyar, durmadan yürümeğe devam ediyordu. Halkın heyecandan dili tutulmuş gibiydi..

— Benito.. Zavallı Benitom...

Hayvan kanlanmış gözleri ile yeni geleni görmeğe çalışıyordu. Juan, Benitonun bir iki adım uzağında durdu. Hayvanın kanlı ve yaralı sırtını görünce göz yaşlarını artık tutamadı:

— Zavallı Benitocuğum sana neler yaptılar. Diye mırıldandı.. Boğanın yanına sokularak titreyen eliyle onun alnını okşadı. Benito birden sevgili sahibini tanımış ve sâkinleşmişti.

— Gel Benito, eve dönüyoruz yavrum...

Yenilmeyen, kahraman boğa, ufak tefek, ihtiyar adamla beraber yavaş adımlarla sahadan çıkarken, sıraları dolduran binlerce insan, büyülenmiş gibi onları seyrediyordu.

Sevgili boğası ile beraber çiftliğe dönen Juan Karlos, neşelenmiş ve dinçleşmişti. Benitonun yaralarını sardı ve ona günlerce baktı.

Birkaç gün içinde halk belediye meclisine akın ederek boğa güreşlerinin kasabalarında yasak edilmesini istediler. Benitonun kahramanlığı, hele ihtiyar sahibine karşı gösterdiği yakınlık onları düşündürmüştü.

Artık, boğalara acı verilmesini, öldürülmesini istemiyorlardı.

İşte, boğa güreşleri ile dünyaca ün yapmış Meksika'nın en ünlü matadorlarını yetiştiren, Kalvera kasabası bu acı eğlenceden böyle vaz geçti...

Hayatını çocuklara adayanlar

Doktor Vilpo

Hazırlayan:
NURAN D. ŞENER

VİLYAM Pol Skot, yıllarca evvel İngiltere'ye yerleşmiş bir Fransız ailesinin çocuğu idi. Babası tanınmış bir doktordu. Bu zengin aile oğulları Vilyam Pol'un iyi yetişmesi için ellerinden gelen her şeyi yaptılar. Vilyam Pol, en iyi okullarda okudu, özel öğretmenlerden müzik ve resim dersleri aldı. Babası onun, kendi gibi iyi bir doktor olmasını arzuluyordu. Vilyam Pol, etrafındaki derin ilgiye aldırmayan bir çocuk olmuştu. Kalabalıktan hiç hoşlanmazdı doktor olmak da istemiyordu Her zaman uzak ülkeleri düşünür, yolculuk kitapları okurdu; tek arzusu dünyayı gezmekti.

Nihayet aradan yıllar geçti, Vilyam Pol okuunu bitirdi. Artık tıp öğrenimine başlamanın zamanı gelmişti. O zamana kadar doktor olmak istemediğini babasına söyleyemeyen Vilyam Pol, bir gün babasını görmek için hastaneye gitti. Babası ameliyat salonundaydı. Vilyam Pol'e beklemesini söylediler. Vilyam Pol, bekleme salonunun kapısını ararken, yanlışlıkla hasta çocukların yattığı büyük odaya girmişti. Şimdi gözlerinin önünde küçük karyolalara uzanmış minikcik vücutlar vardı. Bu çocukların yüzünde; Vilyam Pol'ün bahçelerde, sokaklarda rastladığı çocukların yüzündeki sevinç ve neşe yoktu. Küçük yüzleri sararmış ve zayıflamıştı, bakışları bezgin ve korkaktı. O anda Vilyam Pol, kalbinin acı acı çarptığını hissetti, sanki içine bambaşka duygular doluyordu. Önündeki karyolaya yaklaştı ve beş yaşında kadar görünen zayıf oğlanın ateşli avuçlarını tuttu...

O gün akşama kadar hasta çocukların yanında kalan Vilyam Pol, eve babasıyla beraber dönerken anlatıyordu :

— Çocuklarla konuşurken saatlerin nasıl geçtiğini unutmuşum baba. Onlara masallar anlattım, konuştum durdum, yanlarından ayrılırken eminim ki hepsi mesuttular...

Babası içini çekti :

— Çocuklar her zaman ilgi isterler yavrum, hele hasta oldukları zaman, şefkate ve ilgiye çok ihtiyaçları vardır İmkânlarımız az olduğu için hastahanede onlarla fazla meşgul olamıyoruz. Sonra bunlar fakir ailelerin çocukları, çalışan anneleri, babaları onları haftada bir ancak yoklarlar. Gelirken çocuklarına en küçük oyuncağı bile getiremez bu zavallılar. Hastahanelerde çocukları seven çocuk doktorlarına çok ihtiyacımız var...

İşte o anda Vilyam Pol kararını vermişti :

— Babacığım dedi. Ben çocuk doktoru olacağım. Sadece İngiltere'de değil bütün dünyadaki çocuklara faydalı olmak için çalışacağım...

1912'de Vilyam Pol, İngiltere Tıp Akademisini büyük bir başarı ile bitirdi. Çocuk hastalıkları üstündeki çalışmaları ile dikkati çekmeğe başlamıştı bile. 22 yaşındaki genç doktorun çocuklar üstünde büyük bir etkisi vardı. Çünkü o hastalıktan anladığı kadar, çocuk ruhundan da anlıyor ve çocukları çok seviyordu. Hasta bir çocuğu görmeğe giderken, ilâç kutusunun yanında masal kitapları, oyuncak ve şekerleme taşıyordu.

1924 de dünya basını Avustralya'daki feci bir hastalıktan bahsetmeğe başladı. Salgın çocuklar arasında başlamıştı ve her gün binlerce çocuk ölüyordu. Gazetelerde ilk haberler çıkar çıkmaz Vilyam Pol, hazırlıklarına başladı. Avustralya'ya gönüllü olarak gelen doktorların başında Vilyam Pol vardı. Salgın adalardan yayılıyordu. Halkın bilgisizliği hastalığın artmasına sebep oluyordu. Büyüklerde kolay geçirilen bir barsak hastalığı, çocukları ölüme sürüklüyordu.

Vilyam Pol Skot için amansız bir çalışma başlamıştı. Kısa zamanda öteki doktorlar onun bilgisini ve çocuklara olan bağlılığını görerek, Vilyam Pol'ü kendilerine başkan seçtiler. Kızılhaç ile ve dünya tıp cemiyetleri ile yapılan haberleşmeler sonunda onlara büyük ilâç yardımları başladı. Doktor Vilyam Pol, hastalık sahasını bölgelere ayırdı ve her bölgede çocuk hastahaneleri kurdu. Fakir kulübelerde pislikten ve bakımsızlık bitkin düşen çocuklar bu hastahanelere taşındı. Günde 900 çocuk ölürken bu sayı 50'ye düştü. Nihayet çocuk ölümü önlendi.

Doktor Vilyam Pol Skot kısa zamanda halkın ve çocukların sevgisini kazanmıştı. Artık o çocukların «DOKTOR VİLPO» suydu. Küçücük ağızlarda Doktor Vilpo kelimeleri, bir masal kahramanı gibi sonsuz bir değere erişmişti 3 yıllık bir çalışma sonunda salgın tamamen önlendi. Öteki doktorlar memleketlerine dönmeğe başladıkları zaman Doktor Vilpo, buradaki çocuklardan ayrılamayacağını anladı. Hastalıktan kurtulmuşlardı ama, çocukların o kadar çok şeye ihtiyaçları vardı ki. Okulları yoktu, bakımsızdılar, gıdasızdılar. Şimdi Vilyam Pol'ü daha büyük bir çalışma bekliyordu...

Yılmadan, yorulmadan, geceyi gündüze katan bir çalışma başlamıştı. Doktor Vilpo; dünyanın çeşitli yerlerindeki

hayır teşekküllerine iyiliksever zenginlere ve devlet adamlarına mektuplar yazmağa başladı. Avustralya köylerinde ve adalarında yaşayan çocukların durumunu dünyaya duyurmağa çalışıyordu. Çok geçmeden iyiliksever insanların gözleri Avustralya'lı çocuklara çevrildi Doktor Vilpo'nun ihtiyacı olan bir çok malzeme dünyanın dört bir tarafından gelmeğe başladı. Bir taraftan da doktorun yanında gönüllü olarak çalışmak istiyenlerin sayısı artmağa başladı. Köylerde okullar kuruldu, hastahanelerde çocukların sıhhati kontrol altına alındı. Doktor Vilpo, yüzlerce çocuğu bağrına basmanın sevinci içinde yorulmak bilmeden uğraşıyordu

Çocukların içinde üstün başarı gösterenleri, çeşitli memleketlerin yüksek okullarında elde ettiği ücretsiz okuma imkânlarından faydalandırıyordu.

Vilyam Pol Skot'un bu eşsiz çalışmaları 32 yıl sürdü. Hiç dinlenmeden geçen 32 yıl sonunda bir kalb hastalığına tutuldu. 1956 yılının ılık bir Eylûl günü doktor Vilpo, hayatta görevini başarmış insanların rahatlığı içinde çok sevdiği çocuklar âleminden ayrıldı.

O hayatını çocuklara adayanlardan biriydi. Ölümün-

den sonra, onun yolunda yürüyen yardımcıları, Doktor Vilpo'nun okuttuğu ve büyüttüğü çocuklar oldu. Bugün Avustralya köylerindeki okul ve hastahanelerin şeref levhalarında şu yazıya rastlanır :

«Küçük kalblerin fatihi doktor Vilpo, sana minnettarız.»

İçten gelen bu sözler Vilyam Pol Skot için en büyük armağandır.

Zeynep

OH ! NİHAYET PİŞTİ ! ÇOK DA GÜZEL OLDU !

SOĞUMASI İÇİN PENCERENİN ÖNÜNE KOYAYIM ! BEN DE BİR LIYKLI ÇEKERİM ...

OH ! ACAR ORADA .. BİR AĞACIN ARKASINA SAKLANMIŞ ..

PİŞEN BİR PASTANIN KOKUSUNU İKİ KİLOMETREDEN ALIR

MASANIN ÜSTÜNE KOYAYIM DA SOĞUSUN

ACAR ONU PENCERENİN KENARINDAN AŞIRIR YOKSA !

BURAYA KADAR UZANAMAZ !

PENCERENİN KENARINA ÖYLE BİR ŞEY KOYAYIM Kİ ONU ALINCA AKLI BAŞINA GELSİN!

BU ,ŞİMDİYE KADAR İÇMEDİĞİ BİR İÇKİ OLACAK!

ÖNCE BİRAZ SÜT KOYAYIM!

SONRA TUZ BİBER EKE-YİM

TAT VERSİN DİYE SAL-ÇA, HARDAL ,SİRKE VE BİRAZ DA ÇUKULATALI ŞURUP

BESLEYİCİ OLSUN DİYE BİR PARÇA ÇİROZ SALATASI, KOKU İÇİN DE BİR KAŞIK HİND YAĞI

BU SABUN KIRINTILARI HEM KÖPÜK VERİR, HEM ACAR'IN AĞZINI YIKAR...

ŞİMDİ KARIŞTI-RALIM.. BAKA-MIYORUM!

ÇITT ÇITT

GÜZEL OLDU..ÖFF..ŞİMDİ BUNU PENCERENİN YANINA KOYAYIM!

PİŞBOĞAZ-LIĞA TÖVBE EDER

ŞİMDİ PASTANIN ÇALINMIYACAĞINDAN EMİN OLARAK RAHATÇA UYURUM!

ZZZZ

ŞAPUR
ŞUPUR
ŞAPUR
ŞUPUR

OH..HAZIRLADIĞIM O GARİP İÇKİYİ MİDESİNE İNDİRİYOR-GİDİP BAKAYIM..

NE DE ZEVKLE İÇİYOR

ŞAPUR
ŞUPUR

ZIKKIMLANSIN DA GÖRÜR. MİDESİ NE HALE GELİYOR

AHH

AHHH!

O DA NE? ACAR'IN SESİ Mİ ACABA?

İÇTİĞİ ŞEY Mİ DÖKÜNDÜ?

AYY

AHHHHH!..

OGHRGHOOH

GIRR

ACAR! DUR!

ÇATIRR

GIRR!

ACAR!

DÜNYAYI ALT ÜST ETMEDEN ONU DURDURMALIYIM.. BUNLAR BENİM HATAM YÜZÜN-DEN ACAR!

ACAR'I GÖRDÜ-NÜZ MÜ?

ŞU ŞU YA-NA GİTTİ

BU-BURADAN DA GEÇ-MİŞ OLMALI..

ACAR'I GÖREN VAR MI?

HA EVET! ŞU BİNANIN TE-PESİNE TIR-MANIYOR

HAVA KUVETLERİNE BİLDİRMELİ..

EN ÜST KATA.. ÇABUK

GIRRR

GÜM

ACAR..DUR.. UÇAKLARI YERE ATMA!

AKILLI DAVRANMAN GEREK! SEN KÖTÜ ÇOCUK DEĞİLSİN

GIRRR HAR HAR

ACAR..SEN ÇOK HAYLAZ OLMUŞSUN.. ANNENE SÖYLİYECEĞİM!

OOOFF! NEYSE YUMUŞAK BİR YERE DÜŞTÜM!

KENDİ YATAĞIM-DAYIM- DEMEK Kİ RÜYA GÖRMÜŞÜM!..

ACABA ACAR O İÇKİYİ SAHİDEN İÇTİ Mİ?

ACAR! DUR! O İÇKİYE DÖKUNMA..

HEH-HEH.. BURADAN DÜŞMESİN DİYE..TUTUYORDUM

İYİ Kİ ÖYLE YAPTIN! İÇERİ GEL..SANA SÜT VE PASTA VEREYİM!

OH! NE GÜZEL!

O KESKİN DİŞLERİN VE SİVRİ TIRNAKLARIN OLMAYINCA DAHA SEVİMLİSİN!

SAĞOL ... BİR ŞEY ANLAMADIM AMA PASTA NEFİSMİŞ!

SON

Selüloz

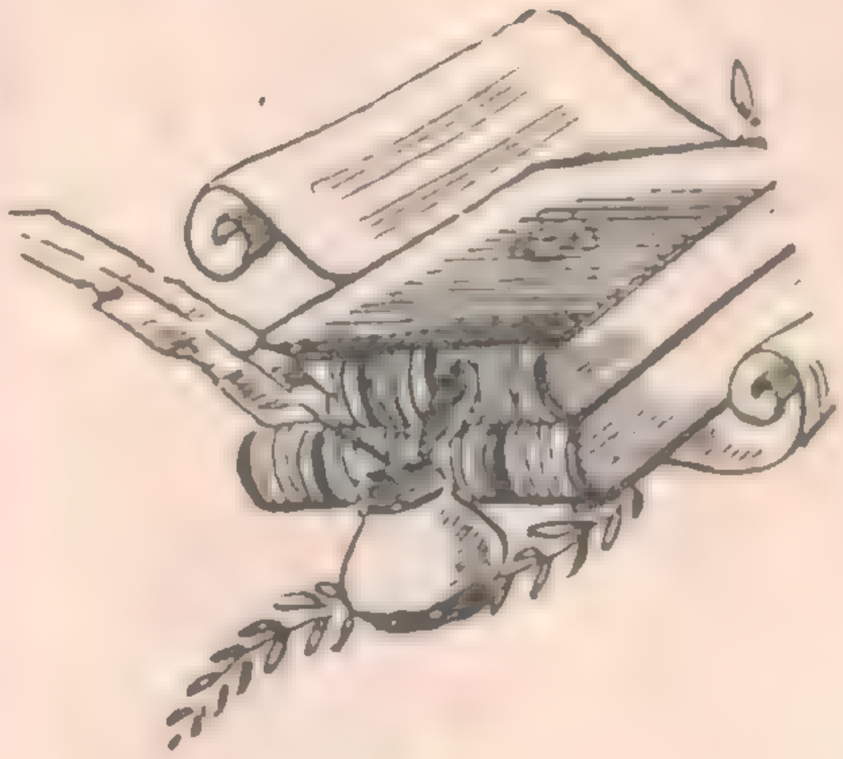

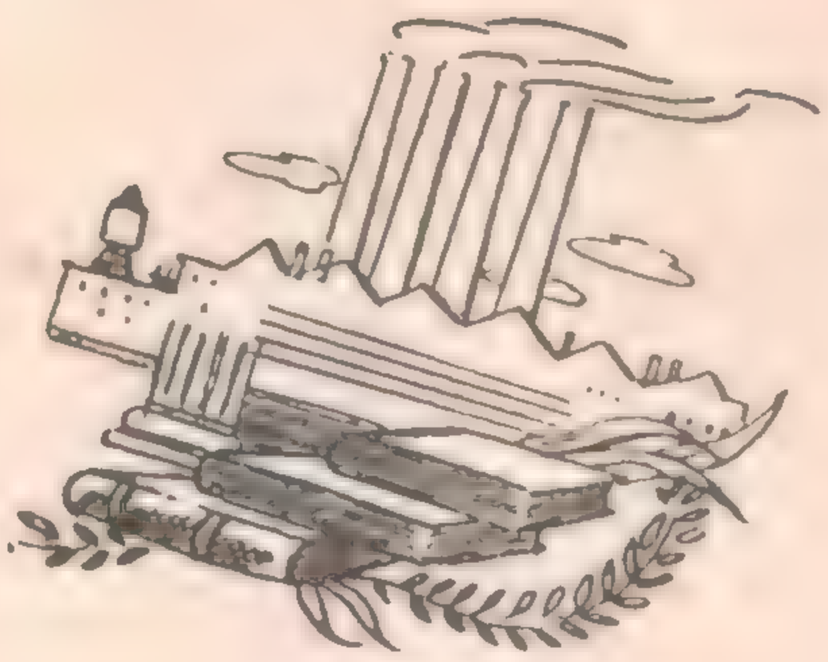

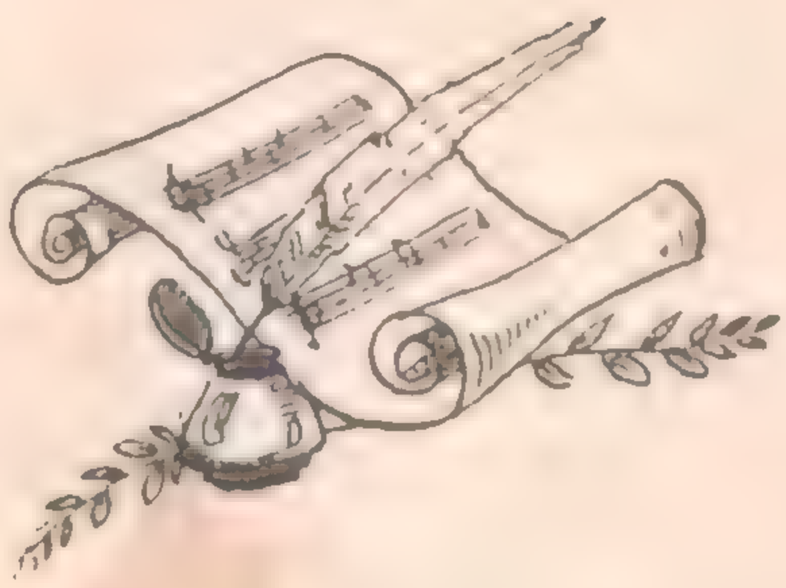

İlk çağlardan beri odun, insanın en çok işine yarayan maddelerden biri olmuştur. İlk silâhı, ilk sapanı, ilk ateşi insana ağaçlar temin etmiştir. Bugün bile odunu, keresteden diş fırçasına kadar, başka hiç bir madde ile kıyaslanamayacak şekilde çok çeşitli alanlarda kullanmaktayız.

Her odun yarı yarıya, selülozdan meydana gelmiştir. Canlı bir bitkinin hücre yapısı selülozdur. Palmiyeler, toprağı kaplayan çimenler, kayalara tırmanan sarmaşıklar ve hattâ yosunların esasını selüloz teşkil eder.

Selüloz bitkisel dünyanın en önemli maddesidir. Pamuğu, keteni, ipi meydana getiren bükümlerin asıl ana maddesi hep selülozdur Okuduğuduz gazete, mecmua ve kitapların kâğıdı, selülozun en yaygın kullanılış şeklidir

Günümüzde selüloz, endüstrinin en önemli dallarında, tıpda ve çeşitli sahalarda kullanılmaktadır. Son 25 yılda kimya biliminin yaptığı ilerlemeler ile selüloz hayatımızın bir parçası haline gelmiştir. İnsanların kullandığı her şeyde, hemen hemen selüloza rastlamak mümkündür. Bugün sadece Amerika'da sarfedilen selüloz miktarı yılda 100 milyon tonu bulmaktadır.

Selülozu insanlar sadece eşyada kullanmazlar, insan vücudu da pek çok selüloz sarfetmektedir. Yediğimiz bütün meyvalar ve sebzeler az veya çok selüloz taşırlar.

Selüloz insan vücudundan, faydalandığı her türlü şeye yayılmış bir hazinedir. Kömür, fosfat, petrol, kükürt ve daha bir çok insanlara faydalı maddelerin yeryüzünde belirli bir miktarda bulunmasına rağmen yaşayan bütün bitkilerde mevcuttur. Selüloz yeryüzünün «TÜKENMEZ» özelliğini taşıyan tek maddesidir. Onu tükenme korkusu olmadan istediğimiz kadar kullanabiliriz. Kutuplar ve çöller hariç ,insanlar dünyanın geri kalan bütün kısımlarında, bu maddeden bol bol faydalanmaktadırlar.

Son yıllarda selülozun üstünde aralıksız çalışmalara girişen bilginler, onu endüstride çığır açacak bir hale getirmişlerdir. Yapılan denemelere ve çalışmalara devam edildikce selülozun insanlara daha bir çok faydalar sağlayacağı bir hakikattır.

19 MAYISI ANIYORUZ

Geliyor

Yıl 1919
Mayısın ondokuzu,
Kızaran ufuklardan kaldırıyor başını
Yeryüzüne can veren
Cana heyecan veren
Al yüzlü doğan güneş!
Takanın burnu nasıl Karadenizi yırtar;
Siz de bir anda öyle yırtın uykunuzu,
Uyanın Samsunlular!
Kurutacak gözlerde umutsuzluk yaşını
Al yüzlü doğan güneş!
Bugün Çaltı burnundan gülerek doğan güneş!
Yıl 1919
Mayısın ondokuzu,
Uyanın Samsunlular!
Uyumak ölüme eş,
Diriltin ruhunuzu,
Ufukta bir gemi var.
Fakat bu gemi niçin böyle yavaş geliyor?
Acaba yolu mu az, yoksa yükü mü ağır?...
Bu gemi umut yüklü, inan yüklü, hız yüklü!
İçinde bu vatanın derdi ile yanan bağır,
Kurulacak yarını düşünen baş geliyor,
Bir baş ki, gökler gibi bir küme yıldız yüklü!
Bu gemi onun için böyle yavaş geliyor.
Yıl 1919
Mayısın nodokuzu,
Ufukta duran gemi gitgide yaklaşıyor,
Sanki karlı bir ateş yalıyor ruhumuzu,
Beklemek üzüntüsü her gönülden taşıyor,
Üzülmemek elde mi?
Hız yüklü, inan yüklü, umut yüklü bu gemi!
O umut yayıldıkça ruhlara sıcak sıcak.
O hız doldukça bütün damarlara kan gibi,
Gizli gizli inliyen her yürek canlanacak,
Ateşler püsküreceK, uyanan volkan gibi!
Gittikce büyükleşen
Gölgene dikilmekten
Karardı gözlerimiz,
Koş, atıl, gemi, sana engel olmasın deniz!
Ak saçlı dalgaları keste gel!
Kuşlar gibi uçta gel ,
Rüzgâr gibi es de gel...

CELÂL SAHİR EROZAN
(Edebiyatımızda ATATÜRK'den)

Bahara Selâm

Sevgili çocuklar, kış aylarının soğuk günleri artık arkada kaldı. Şüphesiz ki her mevsimin kendine göre güzellikleri vardır. Fakat her şeyin hayatla dolmağa başladığı ilkbahar, mevsimlerin incisidir. Baharın ilk günleriyle beraber ağaçlar uyanmağa başlar, çok geçmeden çiçeklenirler. Zümrüt yeşili ovaları saran kır çiçeklerinin, çimenlerin altın gözlü papatyaların; kuşların; böceklerin bayramıdır bahar. Bahar, sesinde tatlı bir hışırtı, saçlarında bahar çiçeklerinden bir çelenk taşıyan bir çocuk gibi taze ve temiz uçarcasına gelir. Bir sabah uyandığımızda kalbimizin yepyeni bir sevinçle dolduğunu hisseder ve penceremizden dışarı bakınca baharın doğmuş olduğunu görürüz. O, bir gecede, tepeleri vadileri aşmış; ormanları kırları fethetmiş ve bize kadar gelmiştir. Yol boyunca rastladığı göl kenarındaki salkım söğütleri ılık güneş ışıklarıyla sarmış, pembe yaban güllerini uyandırmıştır. Böyle bir günde kırlara doğru uzanırsanız nelerle karşılaşmazsınız ki. Derelerde akan berrak sularda baharın tatlı sesi çağıldar. Rengârenk çiçekler arasında uçuşan kelebekler, kanatlarıyla etrafa sanki altın tozları serperler; pırıl pırıl tüylü neşeli kuşlar dalların arasında en güzel ötüşleri ile cıvıldayarak dans ederler. Kırlar, korular, tepeler baharda dağ çiçekleriyle renklenir.

İki tarafa sıralanmış meyva ağaçları çiçekli dallarıyla bağ yolları üstünde çiçeklerden bezenmiş kubbeler kurar. Solgun sarı çehreli katır tırnakları bile baharda pırıl pırıl gülümserler. Kırmızı gelincikler ılık rüzgârın ahengine uyarak, zümrüt çayırlarda dans eder. Güneş ışığında canlıların içine işleyen ve onlara neşe veren bir ılıklık vardır. Toprak yumuşacıktır sanki canlanan bitkilerin sevinci ve ılıklığı ona sinmiştir.

Karıncalar, yol kenarlarına milyonlarca kum tanesi ile küçük tepecikler yaparlar. Bu tepeciklerin her biri Mısır ehramları kadar biçimli ve muntazamdır. Çeşit çeşit böcekler çiçek saplarının arasından oradan oraya koşuşarak baharı selâmlarlar.

İşte şu kayanın dibinde bir kaplumbağa; başını kabuğundan çıkarmış hem güneşleniyor hem etrafını seyrediyor. Ağaç dallarının arasına uzanmış bir sincap tatlı tatlı gerinerek ılık rüzgârı kokluyor. Sırtı altın yollu kocaman bir arı çiçeklerin arasında sinsi sinsi dolaşarak bal topluyor Katı kır yollarındaki tekerlek izleri bile yeşermiş. Bütün kış boyunca uyuyan tomurcuklar da uyandı, filizler, küçük körpe dallar belirdi. Kökler, toprak ananın derinliklerine doğru biraz daha uzanıyor.

Kurbağa yumurtalarından çıkan yavrucuklar su birikintilerinde kaynaşıyorlar. İpek kelebekleri kozalarından fırlayıp, tülden kanatlarını güneşte kurutmağa çalışıyorlar. Örümcekler pırıltılı ağlarla yaprakların arasında masal âlemi yaratıyorlar. Her taraf hayat dolu, her şey güzel... Çünkü şimdi bahar...

Bahar, tabiatın çocukluğu, hayata yeniden doğuşu. Onun için bir çocuk kadar güzeldir, temizdir, masumdur. Çocuklar nasıl dünyanın en güzel varlıkları ise bahar da mevsimlerin en güzelidir.

Dünyanın en güzel küçük varlıkları çocuklardan en güzel mevsime selâm :

SELÂM SANA GÜZEL BAHAR...

istanbul birinci çocuk eğlenceleri

festivali

23 Nisan Çocuk Haftası, bu yıl İstanbul'da çok güzel bir programla kutlandı. Türkiye'de ilk defa yapılan Çocuk Eğlenceleri Festivali 23 Nisan'da bir Çocuk Balosu ile başladı. 24 — 25 — 26 — 27 Nisan günleri Karaca Tiyatro'da, çeşitli okulların ve Kelogian Çocuk Tiyatrosunun katıldığı eğlencelerle devam etti. Folklor, bale, muzik, temsil bolümlerinde yapılan eğlenceler büyük bir ilgi gördü ve çok beğenildi. Bu sayfalarda, festivale katılan gurupların bazılarının resimlerini görüyorsunuz.

KARA KEDİ

OO! BÜYÜK BİR HIRSIZ-LIK!

VIŞ! VIŞ!

GAZETE
KASHINKARİ'NİN ELMASI ÇALINDI
HIRSIZLIĞI YAPANLAR MODERN HIRSIZLAR

KORSAN OLSAYDIM BU ELMASI GERİ VERMEK İÇİN ELE GEÇİRİR, MÜKÂFAT ALIRDIM..

HAZIROL! DİKKAT! HAMLE! KORU KENDİNİ...

OOF!

BONK!

ESKİ BİR KORSAN ELBİSESİ VE SİLÂHLARI VAR!

ŞAPKA, KILIÇ.. HER ŞEY!

KAPTAN KARA KET!

KAPTAN KET AVINI BULDU. BU, FARE CILIZBACAK!

ZZZZZZZZ

ELLER YUKARI! YOKSA ŞIŞLERIM HA..

!..

BANA KAPTAN KARA KET DERLER.. VAR MI YAN BAKAN!

NE OLUYORSUN KARA KEDİ? NEDİR BU HAL?

KAŞINKARI ELMASINI ARAMAYA ÇIKIYORUM - SAHİBİNE GERİ VERE-CEĞİM.. BENİMLE GELİR MİSİN?

HAYIR!

SAĞLAM BİR YELKENLİM OLMASINI İSTERDİM

PEKÂLÂ! OYLEYSE BEN GİDERİM!

PİŞMAN OLACAKSIN CILIZBACAK! BUYUK FIRSAT KAÇIRI-YORSUN

KAPTAN KET YALNIZ VE YARDIMCISIZ..

...MİHRACENİN ELMASI PEŞİNE GİDİYOR!

SANKİ BENİM KAYI-ĞIM VE KENDİ Fİ-KİRLERİM YOK!

ÇEK YOLUMDAN CEVİZ KABUĞUNU..BEN KOKONİNO DENİZİNE GİDİYORUM..İKİMİZ ORAYA FAZLA GELİRİZ

GRRR!

HAH HAH!

SEN ÇEKİL YOLUMDAN! SUYUMU BULANDIRMA..

KİM KİMİN SUYUNU BULANDIRIYOR!

ÇATIRR

HOOP!

BAKSANA YAPTIĞINA!

BU SENİN HATAN! YOLUMDAN ÇEKİLMEDİN!

DENİZCİLİĞİ BİLMİYORSUN YELKENLİLER SAĞDAN GİDER!

AMA ÖNÜME SEN GEÇTİKTEN SONRA DEĞİL!

ÖYLE Mİ ? BEN SANA ÖĞRETİRİM!

AMAN!

YOKSA SENİ

DUR KARAKEDİ! AĞIR OL!

NEYSE GEMİMİ TAMİR ETTİM !

BU İŞİ KOLAYCA HALLETTİM !

OOF!

O DA NE ?

FISSS

VAY CANINA!

GLUK GLUK GLUK

AH.. YİNE Mİ SEN

HEH HE

ŞİMDİ BEN SANA DENİZ DİBİNDE YÜRÜMEYİ ÖĞRETİRİM

ÇILIZBACAK BU KADAR APTAL OLABİLİR Mİ? ONUN MOTORUNU ÇIKARIP KAYIĞIMA TAKACAĞIM!

DELİĞI TIKAYIP YENİDEN YOLA ÇIKACAĞIM!

ESKİSİ GİBİ ÇALIŞIYOR

HEM DE HIZLI

KÜT

ŞIRRAP

İYİ Kİ BURDA BİR İSKELE VARMIŞ!

ŞİMDİ SENİ KALBURA ÇEVİRECEĞİM...

OOOYY!

HEY! IRIKIYIM ONU KAÇMAYA BIRAKAMAYIZ

ELBET PATRON

ŞIRRAP

BU ÇIPA ONU YAKALAR!

GÜZEL

ONU HAPSET.. HESABINI SONRA GÖRÜRÜZ

OLUR!

BU MISTER MIYAV'IN TA KENDİSİ ÖNDAN HER KÖTÜLÜK BEKLENİR

BAK İRİKIYIM.. ADİ BİR TUĞLAYA BENZİYOR, DEĞİL Mİ?

YA, ÖYLE PATRON

FAKAT İÇİNDEKİNE BAK.. KAŞINKÂRİ ELMASI..

DINNN

BU SIRADA...

ACABA KARA KEDİYE NE OLDU? BURALARDA BİR YERDE BULUNMALI..

PAT PAT PAT

KAYIĞI BOŞ OLARAK GİDİYOR!

PAT PAT PAT

OH-OH!

NE? O DA KİM?

?

DAN DAN

AMAN!

BİR DENİZ CANAVARINA BENZİYORDU PATRON

EVET.. ONDAN SAKINALIM

ŞIRRAP

VAY.. BU HERİFLER TEHLİKELİ.. KARAKEDİ'NE BİR ŞEY OLMAMIŞ OLSA BARI...

BURADA GELEN GİDEN ÇOK. SAVUŞSAK İYİ OLUR İRİKIYIM!

HAY HAY! SİZİ SONRA GÖRÜRÜM!

İÇİNDE ELMAS OLAN TUĞLAYI ÖBÜRLERİNİN ARASINA SAKLIYAYIM.

KAPIDAN İLK GİRENİN OHH!

DANK

CILIZBACAK SEN HA..

EVET..SENİ KURTAR-.MAYA GELİYORUM BENİ NASIL KARŞILIYOR-SUN..

MİSTER MİYAV MİHRACENİN ELMASINI ÇALAN HIRSIZDIR! ANAHTAR DELİĞİNDEN GÖR-DÜM

DEME!

ELMASI BİR TUĞLA İÇİNE GİZLEMİŞ!

NE AÇIKGÖZ HERİF BU...

BUNU MEYDANA ÇIKARMALIYIZ.

EVET..ZATEN O HEP DALAVERE İLE UĞRAŞIR!

DURUN BAKALIM! ELLER YUKARI!

ŞİMDİ NE YAPACAĞIZ?

DİNLE AHBAP! BU İŞE SENİN FİKRİNLE GİR-İŞTİK..DEĞİL Mİ?

ÖYLE YAPTIK.. AMA KAFANI KULLAN - KAFANI KULLAN!

DOĞRU. HAKKIN VAR!

HEEYT

OOF!

DAN

KÜT

HIRSIZI YAKALADIK.. ŞİMDİ NE YAPACA-ĞIZ?

ONU KANUNA TESLİM EDELİM.. HEM DE ÇABUK!

SEN BURDA BEKLE! GİDİP POLİSE HABER VERECEĞİM!

HAYIR! SEN MİYAVLA KAL! BEN GİDE-CEĞİM!

PEKİ.. BURDA BEKLER-KEN ELMASI DA ARARIM!

YOK - FİKRİMİ DEĞİŞTİRDİM.. SEN GİT, BEN KALAYIM!

MİYAVI KARAKOLA NİÇİN GÖTÜRMİYELİM.. BACAK-LARINDAN TU-TAYIM.

ORASI HAFİF TARAFI BEN TUTAYIM..

KİMSEYİ BİR YERE GÖ-TÜREMEZSİNİZ.. ANLA-DINIZ MI?

AMAN!

KAÇIYOR!

BİR SANDALA ATLADI.

GÜM

NE ŞANS!

KIYIYA DOĞRU GİDİ-YOR..ARTIK ELE GEÇMEZ!

YA.. FAKAT DURDURMALIYIZ

İYİCE NIŞAN ALDIM.

KÜT

OH..KARAYA VURDU!

HIRS!

BUNDAN FAYDALANIP KARAKOLA KOŞMALI..

ONU YAKA-LIYACAĞIM!

İYİ ETTİNİZ! BU ADAM ARANIYORDU!

KAŞİNKARİ ELMASI BU YIĞINDAKİ TUĞLALARDAN BİRİNDEDİR!

NERDEN BİLİYORSUN?

BİR TUĞLAYI BÖYLE BİR YIĞININ ALTINA SAKLAMAKTAN KOLAY ŞEY YOKTUR!

HAKLISIN.. ARIYALIM!

DAHA SONRA

BURDA BİR YERDE BULUNMALI..

TUĞLALARIN YARISINA BAKTIK..HÂLÂ YOK!

İŞTE BU SONUNCU TUĞLA..

ONUN İÇİNDE OLABİLİR!

HAYIR! BU DA ADİ BİR TUĞLA..NE APTALCA DÜŞÜNCELERİN VAR!

FAKAT CILIZBACAK!

BELKİ DE TAMAMEN RÜYA GÖRDÜN KAPTAN KED!

HAYIR! BULDUM!

MİYAV'A ATTIĞIN TUĞLA VAR YA!

YAŞŞASIN!

İŞTE KAŞİNKARİ ELMASI BURADA

MÜKÂFATTAN ALACAĞIN PARA NE YAPACAKSIN?

BİR TUĞLA FABRİKASI YAPACAĞIM

EVET.. KAŞİNKARİ MİHRACESİ ŞİMDİ SİZİ KABUL EDECEK.. GİRİNİZ!

BAKIN MİHRACE! ELMASINIZI BULDUK. İŞTE!

YA.. ÖYLE Mİ

BU TAŞ SAHTEDİR.. SİZDE KALSIN. HAKİKİSİ HAZİNEMDEDİR!

NE?

GAZETELER BU DEĞERSİZ TAŞ HAKKINDAKİ GÜRÜLTÜYÜ, SATIŞ İÇİN KOPARDILAR!

MÜKÂFAT YOK MU?

NE MÜKÂFATI? APTAL MISINIZ?

OLAMAZ!

İMDAT.. NÖBETÇİ.. KAATİLLER.. POLİS!

KORSANLIK OYNAMAK NE HOŞ DEĞİL Mİ?

BUNDAN BİR MÜDDET İÇİN HİSSENİ ALMIŞ OLDUN KARAKEDİ

SON

Eğlenceli

Bu füze, aya hangi yoldan gidebilir ?

Ali ile Sevim konuşuyorlardı:

— Benim kedim çok akıllıdır.

— Öyle mi?

— Evet. Bol bol peynir yedikten sonra fare deliğinin karşısına geçiyor, nefesi peynir koktuğu için fareler peynir var sanıp dışarı çıkıyorlar.

* * *

Küçük Ahmet mutfaktan annesine seslendi.

— Bu kibrit yanmıyor, anne.

— Neden?

— Bilmem, halbuki biraz önce yanmıştı.

Akşam, Zeynep, suçlu suçlu babasının yanına giderek:

— Babacığım, dedi. Karanlıkta yazı yazabilir misin?

— Elbette yazarım.

— O halde ışığı söndüreyim de karnemi imzalayıverin.

* * *

Saçını kestirmek için koltuğa oturan Erdal'a berber sordu:

— Saçını nasıl keseyim?

— Tıpkı babamınki gibi, ortada yuvarlak bir kısım açık olsun.

*

O gün çok sıcak vardı. Aynur, bir aralık bulut arkasına giren güneşi, babasına göstererek:

— Babacığım, bak ne kadar sıcak var, güneş bile gölgeye kaçıyor, dedi.

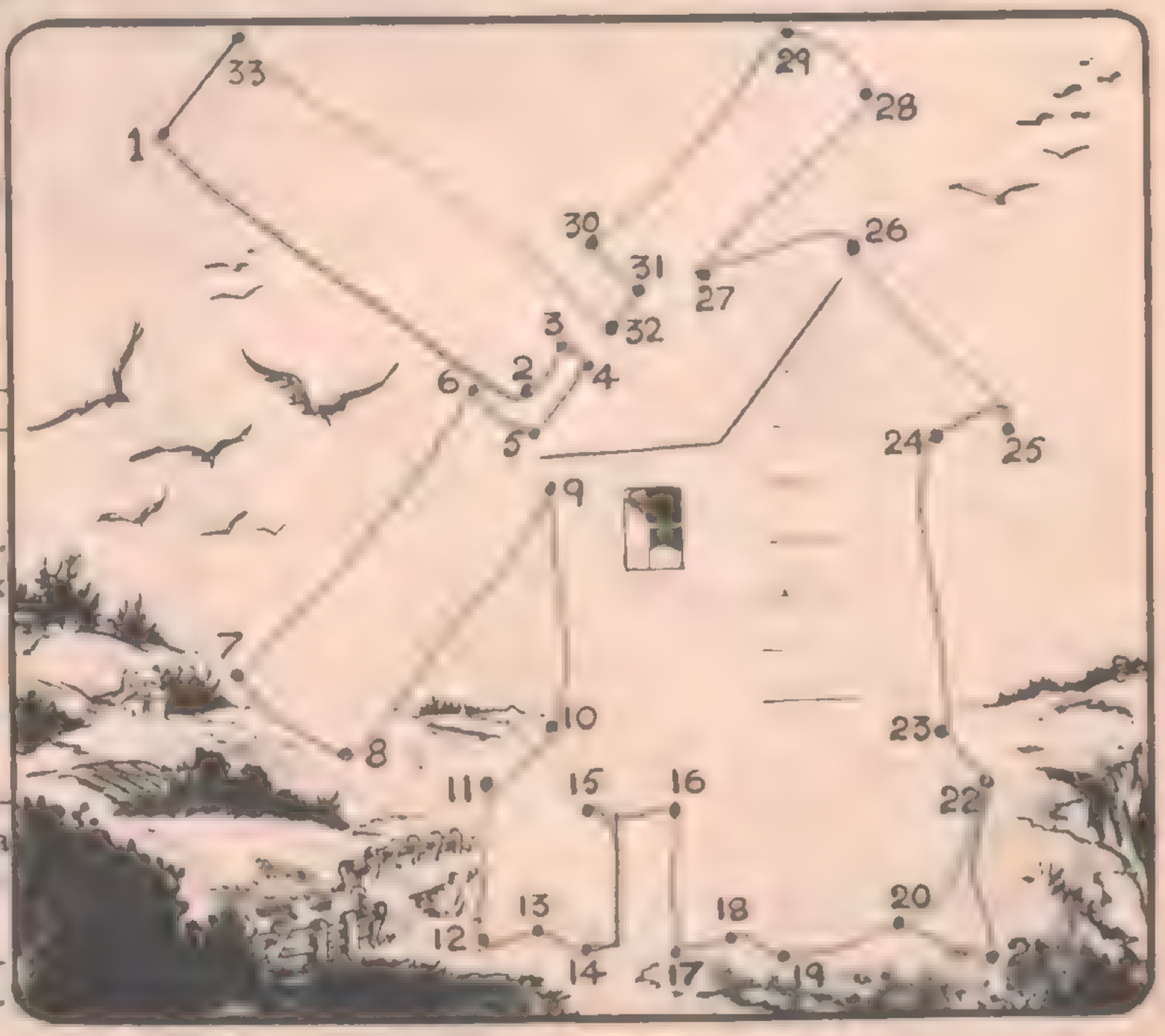

Sayıları birleştiriniz.

Noktalı yerleri boyayınız.

Tatil yarışması

Bu sayınızın kapak resmi «Tatil Yarışması» nın konusudur.

«Kapaktaki resim hangi ünlü masal yazarının bir masalından alınmıştır.»

Cevaplarınızı en geç 31 Temmuz akşamına kadar, Çocuk Yuvası adresine göndermenizi rica ederiz.

Doğru cevap verenler arasında çekilecek kur'ada kazanan 3 kişinin 1963 — 64 ders yılı araçları Çocuk Yuvası Mecmuası tarafından temin edilecek, 50 kişiye de çeşitli armağanlar verilecektir. Hepinize başarılar dileriz.

Akıl hastahanesinde bir deli eline geçirdiği bir çiviyi tersine çevirerek sivri tarafına vura vura duvara çakmağa başlamış.

Onun bu halini gören başka bir deli işe karışarak şöyle demiş:

— Hey yanlış yere çakıyorsun. Bu çivi karşıki duvarın çivisi!...

Hayat bilgisi dersinde öğretmen Merdan'a sordu:

— Yerde sürünen canlılara sürüngenler bey denir. Bana bir sürüngen adı söyler misiniz?

— Benim on aylık kardeşim.

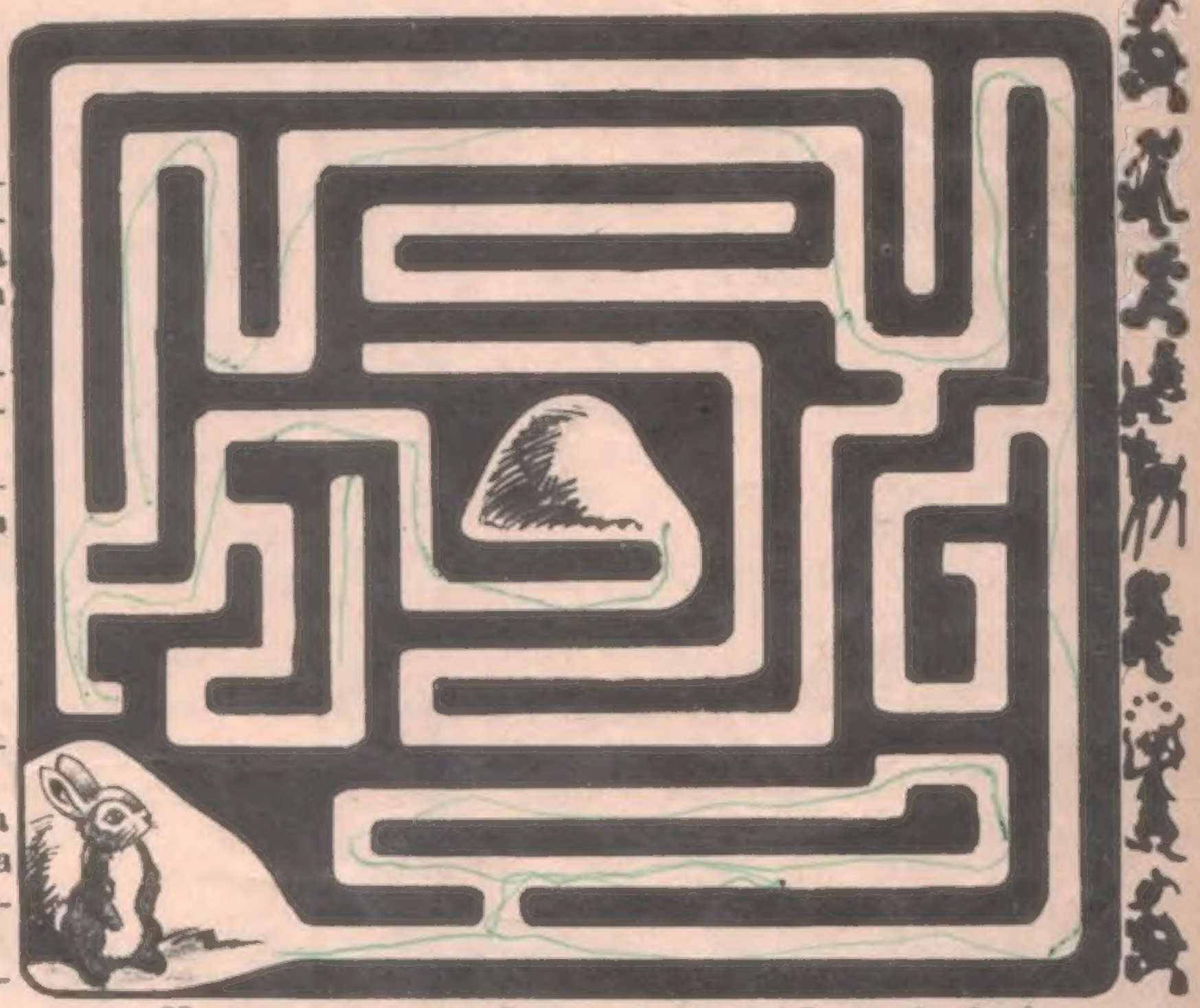

Yuvasının yolunu bulabilmesi için
Tavşan kardeşe yardım ediniz.

SİZİN KÖŞENİZ

TAKVİM

Gönderen: BİLGE YOLAÇ

AYSEL'in amcası yeğenlerine, yılbaşında gayet güzel, zarif birer takvim armağan getirmişti.

Aysel armağanının büyük bir bebek olacağını sanıyordu. Onun için takvime o kadar memnun olmadı. Ama terbiyeli bir kız olduğu için amcasına nezaketle teşekkür etti. Amcası:

— Artık büyüdün, okula gidiyorsun. Sana hep böyle faydalı şeyler alacağım, dedi.

— Takvim faydalı bir şey midir amca?

— Tabii. Yapraklarındaki not yerlerini görüyor musun? Hangi gün, hangi ödevi yapacağını, okula götüreceğin şeyleri hep oraya yazarsan, hiç birşey unutmazsın. Hayatını takvime göre düzenlersen, intizamlı bir öğrenci olursun.

Aramızda kalsın, bu yıl üçüncü sınıfa giden Aysel, derslerine öyle pek bağlı değildi. Oyuna pek düşkündü.

Amcasının söylediklerinden kulağında kalan sadece: «Hayatını takvime göre düzenlersin...» sözleri olmuştu. Odasına gidince takvimi eline aldı.

— Öyle ise ben de istediğim gibi bir takvim yaparım, ona göre yaşarım, dedi. Benim takvimimde yalnız pazarlar olacak.

Biraz düşündükten sonra :

— Cumartesi günleri de okul yarım gün olduğu için, cumartesileri de ayıracağım, diye ilâve etti. Böylece ne ödevleri, ne de okula taşınacak şeyleri yazmama lüzum kalacak.

Aysel, hemen takvimin bütün cumartesileriyle pazarlarını ayırıp bir araya iğneledi, öteki yaprakları da sepete attı.

Akşam üstü odasına giren annesi, yeni takvimin yapraklariyle dolu sepeti görünce şaşırdı. Aşağıda kardeşleriyle oynayan Aysel'i çağırdı. Sepetin içindeki kâğıtları göstererek:

— Bunlar ne kızım? diye sordu.

Aysel:

— Bunların bana lüzumu yok anneciğim, diye cevap verdi. Ben bu takvime göre yaşayacağım. Burada sadece tatil günlerine ait yapraklar var. Diğer günler nasılsa çalışma ile geçecek diye koparıp attım. Yoksa darıldınız mı bana?

Annesi, Aysel'in incecik takvimine baktı, hafifçe gülümsedi:

— Demek takviminde ne Şeker, ne de Kurban Bayramı; cumartesi ve pazara düşmeyen birçok milli bayramlarımız yok, öyle mi? Bu bayramlarda kardeşlerin yeni elbiselerini giyip eğlenirken, o günler sen ne yapacaksın?

Aysel susuyordu. Annesi devam etti:

— Zavallı kızım, demek bu yıl doğum günün de olmayacak. Çünkü perşembeye rastlıyor.

Aysel kızardı, gözleri dolu dolu oldu. Sepete attığı takvim yapraklarını aldı. Annesine uzatarak, yavaşça:

— Ne olur anneciğim düzelt bunu! diye yalvardı. Hem amcam da duymasın!...

Annesi takvim yapraklarını aldı, masaya koydu, sonra kızını bağrına basarak:

— İnan bana yavrum, dedi. Çalışma günleri diye hayatından çıkarmak istediğin bu günler olmazsa, sevdiğin tatil günlerinin tadını anlayamazsın. Evet, biliyorum, çalışmak seni sıkıyor. Eğer Ayselciğim hayat, sadece oyun ve eğlenceden ibaret olsaydı, yaşamayı böyle güzel ve zevkli bulmayacaktın.

Aysel, ertesi gün annesinin temiz, muntazam bir şekilde yapıştırdığı takvime herkesten önce notlarını yazmağa başladı. Böylece intizama alıştı, yavaş yavaş çalışmanın zevkini anladı.

Yıl sonunda Aysel en iyi öğrenciler arasına geçti.

ÇOCUK YUVASI
AYLIK ÇOCUK MECMUASI

Sahibi ve yazı işleri müdürü
Kültür Yayın Ltd. Ort. adına
NECDET ÖZBELGE

Mecmuayı hazırlıyan .
NURAN SENER

Resim işleri Berkay Kurt

Basıldığı yer : Poligraf Ofset
Adres : Türk Ticaret Bankası Umum Müd. Kat 5 Bahçekapı - İstanbul
Telefon : 22 48 70

ABONE İÇİN : Bütün T. Ticaret Bankası şubelerine müracaat edilebilir.

MİNİMİNİLERİN SAYFASI

BU MECMUA TÜRK TİCARET BANKASI HİMAYESİNDE NEŞROLMAKTADIR

MİLLİ BANKACILIKDA

TÜRK TİCARET BANKASI

50 YIL

KÜLTÜR YAYIN 9

Memleketimizde hususi teşebbüsün ilk ve en muvaffak numunesini teşkil eden TÜRK TİCARET BANKASI, 50 yılı bulan hizmet süresi içinde muhterem müşterilerinin gösterdiği alâka ve itimattan dolayı şükranlarını arz eder.

TÜRK TİCARET BANKASI

1913-1963